

ster; i sidste Fald vilde det staa i direkte Modstrid med det, den højtærede Finansminister udtalte.

Slengerik: Da jeg havde Ordet forrige Gang, udtalte jeg mig om et Byggeforetagende nede paa Graasten Slot, som var sat i Gang af den højtærede Indenrigsminister. Efter den Tid er jeg blevet imødegaaet af to af de Herrer Ministre, den højtærede Indenrigsminister og den højtærede Justitsminister. Den højtærede Justitsministers Imødegaaelse kan jeg lade ligge; den behøver jeg ikke at opholde mig ved. I den lille Film, som den højtærede Indenrigsminister spillede, havde han tildelt Justitsministeren en meget lille Rolle, skal vi sige en Statistrolle, en Rolle, der ikke oversteg den højtærede Ministers Kræfter og som han vistnok udførte til fuld Tilfredshed for den, der havde tildelt ham den. Jeg skal senere komme til, hvad denne Rolle bestod i.

Det, jeg havde anket over, var for det første, at Graasten Slot er en gammel brøstfældig Bygning af den Slags, som man skal være meget varsom med at foretage Forandringer ved, idet jeg følte mig overbevist om, at en saadan Forandring ved en gammel brøstfældig Bygning som Graasten Slot vilde blive langt dyrere, end man først maatte antage. Og endvidere havde jeg anket over, at Ministeren havde paa-begyndt dette Arbejde uden at have nogen Bevilling dertil. Hvad det første Spørgsmaal angaar, Spørgsmaalet om Graasten Slots Ælde og Brøstfældighed, udtalte den højtærede Indenrigsminister, at Statsrevisionens mere eller mindre bygningskyndige Medlemmer havde nu dannet sig det Skøn, at Bygningen var gammel og brøstfældig.

Jeg antager, det har været den højtærede Indenrigsministers Mening med dette Udtryk: „mere eller mindre bygningskyndige Medlemmer“ om Statsrevisionen, at han vilde sige, at de forstod sig ikke videre paa Bygningsvæsen. „Mere eller mindre bygningskyndige“ Medlemmer er vi alle sammen, det er Statsrevisorerne, det er Finansudvalget, det er Folketinget, det er Rigsdagen, ja, selv den højtærede Indenrigsminister hører absolut ind under „de mere eller mindre bygningskyndige“ Medlemmer. For saa vidt kan alle Mennesker indrangeres under det Udtryk: „mere eller mindre bygningskyndige“. Men jeg vil dog sige, at i Statsrevisionen har vi vistnok den Fordel fremfor den højtærede Indenrigsminister, at vi har været paa Aastedet og har set den Byg-

ning, det gælder, hvad jeg derimod ikke antager, at den højtærede Indenrigsminister har. Imidlertid behøver man ikke at være hverken Arkitekt eller Bygningsingeniør eller i det hele taget nogen fremragende Mand paa Bygningsvæsenets Omraade for at kunne se, at den Bygning er gammel og brøstfældig, og for at kunne have den rigtige Opfattelse, at naar man rører ved en saadan gammel Bygning, kan det let blive et dyrt Stykke Arbejde at gaa i Gang med. Det synes jeg at alle nogenlunde velbegavede Mennesker kan se, uden at man behøver at høre til det, man kalder „mere bygningskyndige“.

Lad mig for Resten i denne Forbindelse sige, at Administrationen har jo sine bygningskyndige Folk, og det er godt og rigtigt. Jeg forstaaer saa godt, at Administrationen indtil en vis Grad maa underkaste sig de Meninger, som deres egne bygningskyndige, de kongelige Bygningsinspektører, har: Men det forekommer mig, at det vilde være heldigt og absolut rigtigt for Statens Økonomi, om ogsaa Rigsdagen havde sine bygningskyndige Folk at henvende sig til og høre Raad hos. Forholdet er det, at den Del af Statsudgifterne, der gaar med til Byggeforetagender, er en meget stor Del; det ved vi alle sammen. Forholdet er tillige det, at bagefter, naar det hele er færdigt, kan vi godt her paa Rigsdagen være paa det rene med, at mange af disse Byggeforetagender er blevet meget dyrere, end man nogen Sinde havde ventet, ikke alene paa Grund af Materialeprisernes eller Arbejdsloønnens Stigning, men ogsaa paa Grund af mange andre Forhold, bl. a. paa Grund af, at man, naar man er kommet et Stykke Vej hen i et saadant Byggeforetagende, giver sig til at forandre den oprindelige Plan, hvad der altid vil gøre et Arbejde dyrere, end det ellers vilde være blevet. Jeg vil derfor anse det for formaalstjenligt, om ikke alene Rigsdagen, særlig Finansudvalget, men maaske ogsaa Statsrevisionen var i Besiddelse af bygningskyndig Medhjælp. Jeg har den Opfattelse, at dersom Finansudvalget havde haft virkelig bygningskyndige Medlemmer, vi kan godt kalde dem mere bygningskyndige Medlemmer, eller i alt Fald havde haft noget af denne Bygningskyndighed til Raadighed, og denne Bygningskyndighed havde undersøgt Forholdene ved Graasten Slot, var der ikke blevet noget af det Byggeforetagende, som den højtærede Indenrigsminister har begyndt paa.

Jeg tror, som sagt, at det vilde være